

Smaastykker.

2.

Fra hvilken Tid ere vore ældste Laug?

Af Johannes C. H. R. Steenstrup.

I Løbet af de sidste Aar, da vore Haandværkslaug i Hovedstaden og Provinserne saa jævnlig have feiret Jubilæer i Anledning af de 200 Aar, som ere gaaede siden Kong Christian V konfirmerede en stor Del Laugsskraaer, har man ofte kastet Blikket tilbage paa Laugenes Fortid, og derved er da ogsaa det Spørgsmaal kommen frem, fra hvilken Tid de ældste Laugsartikler i Danmark skrive sig. Det hedder da overalt — se f. Ex. C. Nyrops smukke og indholdsrige Bog „Meddelelser om dansk Guldsmedekunst“ (ved Kjøbenhavns Guldsmedelavs Jubilæum den 7de November 1885) S. 10 —, at „den ældste danske Haandværksskraa, vi have tilbage, er fra 1275 og given for Kjøbenhavns Skrædere“. Saaledes har Fremstillingen jo ogsaa altid tidligere lydt, og man støtter sig til den Skraa, som er offentliggjort i Kjøbenhavns Diplomatarium I. S. 26 f. under Aaret 1275. Men dette Aktstykke er dog ganske sikkert henført til en urigtig Tid.

Her maa nu først tages i Betragtning, paa hvilket Tidspunkt Laug opstaa og Skraaer forfattedes i andre Lande. Vi have som bekjendt i dette Punkt ingenlunde at gjøre med noget særlig nationalt; vi staa overfor en almeneuropæisk Udvikling. Det er nu ganske vist, at vi i Udlandet finde allerede fra det 11te Aarhundrede Oplysninger om Forbindelser mellem Haandværkere, og fra Tydskland have vi Stadfæstelser paa

Laug fra 12te Aarh., saaledes for Væverlauget i Köln 1149, Skomagerlauget i Magdeburg 1157 ¹⁾. Imidlertid ere dog Haandværkslaug i en bestemtere udpræget Skikkelse og især Laugsskraaerne af en yngre Dato. For at nævne den Handelsby i Tydskland, med hvilken vi Danske havde de fleste Berøringer i Middelalderen, nemlig Lybek, da kunne vi her vel spore Forbindelser mellem Haandværkere allerede i 13de Aarh., men den ældste Skraa, der er bevaret, er fra 1330 ²⁾. Det ældste Aktstykke, som omhandler et Haandværkslaug i Sverrig, er et af Kong Magnus 1356 udstedt Privilegium for *sartorum universitas* i Stockholm, hvorved der tilsikres dette, at kun de, som have Borgerskab og som for Raad og Oldermænd have aflagt Prøve, samt eie et vist Beløb, kunne øve Skræderkunst i Stockholm ³⁾.

Allerede af det Anførte vil fremgaa, at Danmark maatte have været meget tidlig virksomt, hvad Haandværksskraaer angaar, om det skulde besidde en saadan allerede fra 1275. Ganske vist har der bestaaet Forbindelser mellem Haandværkere af samme Fag tidligere; thi den ældre Slesvigske Stadsret Art. 33 omtaler til Ex. en Bagernes Ældste (senior pistorum), og Stadsretten i Roeskilde af 1268 Art. 15 nævner et Bagergilde (pistorum convivium). Noget andet er imidlertid, at Haandværkerne fremtræde som et af Øvrigheden hjemlet Laug, maaske med Eneret til at drive et vist Haandværk, med nøie fastslaaet Virkekreds og med bestemte Forpligtelser indbyrdes og lige overfor Publikum. Allermest maa man dog vægre sig imod, at en Række Artikler af Indhold som dem, der findes i Skraaen af 1275, skulde skrive sig fra denne Tid.

Denne begynder saaledes:

Skredernis Skraa 1275.

I nafn Gud Faders och Söns och den Hellig Aands, Amen.

¹⁾ Wilda, Gildenwesen 315 f. L. Brentano, Die Arbeitergilden der Gegenwart I. 38 f., 267 f. Gierke, Genossenschaftsrecht I. 361.

²⁾ Wehrmann, die älteren lübeckischen Zunftrollen 10, 12, 16.

³⁾ Skrå-Ordningar, samlade af G. E. Klemming, 120. Jfr. H. Hildebrand, Sveriges Medeltid I. 344.

Aff tilladelse och stadfestelse werdige faders med Gud biscop Pitters i Roskilde och borgemester och raads i Kjøbenhavn hafue wi skredere boendis her sammesteds optagit och annammet it brøderskab, Gud den hellige threfoldighed till lof och heder och ære och vore efterkommere brødres och søstres lifuis och sielis bestandelse, alle disse efterskrefne artichle och skraaer fast och ubrødeligen att holdis, under saadanne vide och brøde, som hosz huer artichel, som efterskrefuit, staar.

Skraaen slutter saaledes:

Nota. Item er mange artichler udi denne gamle skraa, som skrederne hafue selfuer udeladet udi denne deris copia, hoes huilche samme artichle er noterede dette signum X i den gamle skraa (vide anden skredernis skraa aar 1493 och i aar 1543).

Af Slutningsbemærkningen lærer man, at den gamle Skraa har været vidtløftigere og at en Del her er udeladt. Men allerede af hvad der er bevaret, læres nok som, at hin gamle Skraa ikke kan være fra 1275. For det første kjendte man dengang ikke Borgmestre. Den første Gang en saadan nævnes i Kjøbenhavn er i Aaret 1368; i Ribe forekommer en Borgmester ligeledes først i Midten af 14de Aarhundrede¹⁾. Hvad dernæst Raadet angaar, dannede sig et saadant ganske vist efter Midten af 13de Aarh., og det omtales i Kjøbenhavn første Gang 1275, men dets dømmende og administrative Raaderum var da kun ringe²⁾, og først flere Aar efter tillægges der det en mere udvidet Magt. Ogsaa andet af Skraaens Indhold fører os med Nødvendighed til en senere Tid. Møntberegningen efter *Grot* peger hen paa 14de eller snarest 15de Aarhundrede, og ved *Daler* drages vi endog ned i det 16de Aarh.³⁾.

I Art. 20 læses: „maa och ingen brøder opsette flere

¹⁾ O. Nielsen, Kjøbenhavns Historie I. 71. Kinch, Ribe Bys Historie indtil Reformationen 619.

²⁾ Se Udviklingen hos O. Nielsen l. c. S. 68—69.

³⁾ Jfr. P. Hauberg, Danmarks Myntvæsen og Mynter 1241—1481 i Aarbøger f. N. Oldk. 1884, 1886. W. Scharling, Pengenes synkende Værdi.

suenne end tho och en dreng, enten herre hoff eller anden thiid; huo her imod giør, hand bøde 1 dlr.“ Ved Herrehof maa jo menes hvad der ellers kaldes *Herredag*, hvilken Betegnelse findes i Christian II's Haandfæstning Art. 3, men vel iøvrigt da var temmelig ung¹⁾. Dertil kommer saa, at disse Regler om Laugstvang, om Mesterstykke, om at sy hvad en anden har skaaret (Art. 15) og at holde Svende til halv Gjærning (Art. 16) m. fl. netop ere af den Art, som vi finde i Skraaerne fra femtende Aarhundrede. Endelig er der ikke én Artikel og ikke ét Udtryk i Aktstykket, som vidner om, at dette skulde tilhøre en forudgaaende Tid.

I Følge det saaledes udviklede maa Skraaens Overskrift være urigtig, og Indledningen maa forstaas paa anden Maade. Artiklerne ere, som det ses, givne paa en Tid, da Kjøbenhavn stod under Roeskilde Bispestol og da der paa denne sad en Biskop Peter. Da de nu ikke kunne være givne af Bisp Peter Bang († 1277), og der før Reformationen endnu kun sad én Biskop med dette Navn paa den sjællandske Bispestol, nemlig Peder Jensen kaldet Lodehat (1395—1416), maa de henføres til hans Tid. Kjøbenhavn hørte ganske rigtig da under det roeskildske Bispesæde, der havde erhvervet Byen tilbage 1375, men mistede den 1416. Hvorledes Afskriveren er kommet til Aaret 1275 — om ved Feillæsning af 1415 — kan ikke ses; men Resens Skriver læste baade Tal og Bogstaver saa slet og skrev saa ukorrekt³⁾, at han paa mange Maader kan være kommet til det urigtige Tal.

Den foreliggende Afskrift er, som Slutningen udtaler,

¹⁾ O. Nielsen, Kjøbenhavns Historie I. 136 udtaler derfor ogsaa med Rette, at dette ikke kan være nogen oprindelig Vedtægt i Skraaen af 1275.

²⁾ O. Nielsen, Kjøbenhavns Historie I. 36, 37. II. 23, 35,

³⁾ Ordene „Vide anden skredernis skraa aar 1493 och i aar [ø: aaret] 1543 sigte saaledes temmelig sikkert til Kong Hans's Stadfæstelsebrev paa en Skraa af 1493 (trykt i Kjøbenhavns Diplomatarium II. 168) og til den af Christian III 1545 confirmerede (ib. S. 266).

gjort efter en Kopi, og denne Kopi er atter kun et Uddrag af „den gamle Skraa“. Jeg vil fremsætte den Gisning, at Aktstykket er kommet til Veie paa følgende Maade. En Del af det repræsenterer virkelig den af Biskop Peter givne Skraa, men det øvrige er senere i Lauget vedtagne og tilføiede Tillægsartikler; de allersidste have end ikke faaet Taltegn. Maaske ere alle disse Artikler skrevne sammen i Anledning af den Stadfæstelse paa Laugets Skraa, som dette erhvervede af Kong Hans 1493¹⁾. I hvert Fald skrive de sig endnu fra den katholske Tid, saaledes som Art. 7, 11, 12 (om at gaa i Pilgrimsfærd, bære Lauglys i Procession m. v., jfr. Skraaen af 1545) klarlig udvise. Bødeangivelsen i *Dalere*, som nærmest vilde vise hen til Christian III's Tid, er indkommet ved en senere Ændring i Skraaen. Dette fremgaar af Art. 13: „bøde til Lauget $\frac{1}{2}$ Tønde Øl 1 Daler“, hvor det manglende „og“ (jfr. Art. 1) og det usandsynlige i at begge Dele skulde udredes, vise hen paa, at Daleren kan eller skal træde i Stedet for Øllet. Den tilsvarende Artikel 25 i Skraaen af 1545 har da ogsaa alene „bøde 1 Daler“. Det samme gjælder om Art. 16: „bøde $\frac{1}{2}$ Tønde Øl 1 Daler“ jfr. Skraaen 1545 Art. 38. Men heraf fremgaar da yderligere, hvor forhutlet og sammenflikket en Form af Skraaerne der foreligger i dette Aktstykke.

Naar man saaledes maa opgive Tanken om at have en Laugsskraa bevaret fra 1275, bliver det ældste Brev, som tildeler Haandværkere Eneret paa deres Næring og stadfæster deres Gildeskraa, et Brev af 1349, udstedt af Borgmestre og Raad i Ribe²⁾. Vi saa for Udlandets Vedkommende, at Væverne vare de første, som dannede Laug. I Danmark kjendte

¹⁾ Den da stadfæstede Skraa er ikke bevaret.

²⁾ Brevet efterligner den kongelige og pavelige Cancellistil, jfr. Kinch, Ribe Bys Historie 196. Originalen eksisterer ikke, men Privilegiet er optaget i Christian I's Stadfæstelsebrev af 1474, som er aftrykt i Ribe Kathedralskoles Indbydelsesskrift for 1847 (Adlers Efterretninger ang. Ribe) S. 3 f. I Følge velvillig Meddelelse fra Overlærer Kinch skal i Aftrykket *•exponuntur et exsolvuntur•* rettes til *•exponunt et exsolvunt•*.

man i Middelalderen ikke noget Væverlaug; men det var et nærstaaende Haandværk, Skræderne, der her, som ogsaa i Sverrig, først følte Trang til at faa deres Rettigheder sikrede ved Laugskraa. Nærmest efter dem følge saa Dragerne i Flensborg 1399, Rebslagerne i Malmø 1412 og Smedene i Ribe 1424¹⁾.

¹⁾ Samt Bagervendene i Kjøbenhavn 1403 og Skomagersvendene i Odense 1405. Jfr. Nyrop, Guldsmedekunst 10.